

РЕШЕНИЕ

№ 293

гр. гр. Добрич, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Д. Жечева

Членове: Жечка Н. Маргенова Томова
Надя Г. Славова

при участието на секретаря Румяна Ив. Радева
като разгледа докладваното от Жечка Н. Маргенова Томова Въззивно гражданско дело № 20233200500487 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на глава XX от ГПК по въззивна жалба вх.№9505/30.05.2023г., подадена от „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД с ЕИК 204219357 със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, бул. „Трети март” №59, срещу решение №352/09.05.2023г. по гр.д. №504/2022г.на РС-Добрич, с което са отхвърлени предявените от дружеството срещу К. Д. И. с ЕГН ***** от гр.Добрич, *** кумулативно обективно съединени установителни иски по чл. 422, ал.1 във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумите, предмет на издадената по ч.гр.д. №3711/2021г. по описа на ДРС заповед по чл. 410 от ГПК №1449 от 01.12.2021г., а именно: 1999.83 лева – дължима сума за предоставени на длъжника услуги – водоснабдяване, отвеждане и пречистване на отпадни води за периода 01.12.2019 г. – 30.09.2021 г. за обект в град Добрич, улица „***”, кл. номер ***, ведно със законната лихва от подаване на заявлението 29.11.2021г. до окончателното изплащане; 357.69 лева – обезщетение за забава за периода 31.01.2020 г. – 26.11.2021г., неразделна част от която заповед е Определение № 1889/30.12.2021г. по ч.гр.д. №3711/2021г. по описа

на ДРС за поправка на ОФГ по реда на чл. 247, ал.1 от ГПК.

Оплакванията са за неправилност и незаконосъобразност на решението, обосновани с доводи по същество на спора относно източника на вземанията на дружеството и начина на определяне на размера им. Счита изводите на съда да противоречат на действителното фактическо и правно положение. Излага фактически твърдения относно начина на отчитане на консумацията в обекта на ответника чрез електронен отчет и извежда извод за дължимост от него на процесните суми като установени съобразно нормите на ОУ и Наредба №4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване водоснабдителните и канализационни системи, които подробно анализира. Счита да е в противоречие с установеното по делото и извода на съда относно отговорността на ответника като наследник на предходния титуляр на партидата. Иска отмяна на решението и постановяване на ново за уважаване на исковете.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК писмен отговор по въззивната жалба е подаден от обособения представител на насрещната страна с доводи за нейната неоснователност, аргументирани с липсата на надлежно установяване от ищеца на претендираното вземане-не бил представил заверени копия от карнета за отчет на водомера със съответните данни за датите на отчета и показанията, вкл. за електронно отчитане, при което начислената стойност по оспорените фактури била за вода, която не е отчетена по нормативно разписания ред. Не била установена отговорността му за потребена вода от предишния титуляр. Иска потвърждаване на решението.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК, с начало 16.05.2023г., когато обжалваното решение е връчено на обжалващия, и край 20.05.2023г., от лице с интерес от обжалване, отговаря на изискванията на чл.260-261 от ГПК.

Добричкият окръжен съд разглежда съдържащите се в нея оплаквания, становището на противната страна и с оглед на тях и събраните по делото доказателства, в рамките на правомощията си по чл.269 от ГПК провери обжалваното решение и основателността на иска, като приема за установено следното:

Гр.д.№504/2022г. на ДРС е образувано по искова молба вх. №2858/18.02.2022г. от „Водоснабдяване и канализация-Добрич” АД с ЕИК

204219357 със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, бул. „Трети март” №59, с която К. Д. И. с ЕГН ***** от гр. Добрич, *** са предявени кумулативно обективно съединени установителни иски по чл.422, ал.1 във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумите, предмет на издадената по ч.гр.д. №3711/2021г. на ДРС заповед по чл. 410 от ГПК №1449 от 01.12.2021г., неразделна част от която е Определение по чл.247, ал.1 от ГПК №1889/30.12.2021г. по ч.гр.д. №3711/2021г. на ДРС за поправка на ОФГ, а именно: **1999.83 лева** – дължима сума за предоставени на длъжника услуги – водоснабдяване, отвеждане и пречистване на отпадни води за периода 01.12.2019 г. – 30.09.2021 г. за обект в гр.Д., кл. номер ***, ведно със законната лихва от подаване на заявлението 29.11.2021г. до окончателното изплащане; **357.69 лева** – обезщетение за забава за периода 31.01.2020 г. – 26.11.2021 г.

Изложените в исковата молба фактически твърдения са за иницирано заповедно производство по ч.гр.д. №3711/2021г. по описа на ДРС, приключило с издаване в полза на заявителя на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, произтичащо от облигационни отношения между страните по доставяне и ползване на ВиК-услуги, за посочените по-горе суми. Излага, че е носител на вземането, тъй като ответникът К. Д. И. е ползвател на услугите на ищцовото дружество за обект, находящ се в гр.Добрич, на ул.“Ралица“№22, има открита индивидуална партида с кл.№***. Ищецът изпълнявал задължението си да водоснабди, отведе и пречисти отпадъчните води от имота на ответника. В съответствие с нормативните изисквания, инкасатор на дружеството ежесечно е отчитал потреблението на длъжника и надлежно е отбелязвал в карнета съществуващата консумация. Задълженията на ответника за периода 01.12.2019г.-30.09.2021г., формирали исковата сума от 1999.83лева са описани в таблично изложение по 11бр.фактури- първата издадена на 31.12.2019г. с №105522774 за сумата от 2552.46лева, от които платени 900лева и неплатен остатък от 1652.46лева. По останалите 10бр.фактури се твърди да не е извършено плащане като по фактурата №105864595/30.12.2020г. се претендира сумата от 34.58лева, по фактурата №105891079/28.01.2021г.-11.51лева, по фактурат с №105915887/23.02.2021г.-57.19лева, по фактурата с №105947588/31.03.2021г.-37.76лева, по фактурата с

№105975358/29.04.2021г.-27.08лева, по фактурата с №106001161/28.05.2021г.-48.14лева, по фактурата с №106028468/28.06.2021г.-22.15лева, по фактурата с №106059648/30.07.2021г.-47.40лева, по фактурата с №106088025/31.08.2021г.-51.16лева и по фактурата с №106115444/30.09.2021г.-10.40лева. Ответникът не е погасил задължението си към ВиК оператора по описаните фактури в тридневен срок от издаването им, поради което и дружеството претендира обезщетение за забава в размер на законната лихва/конкретно посочено в таблично изложение/ върху всяко главно вземане за периода от изискуемостта му до датата на подаване на заявлението.

В писмения отговор по исковата молба, подаден в срока по чл. 131 ,ал.1 от ГПК особеният представител на ответника, назначен при условията на чл.47, ал.6 от ГПК, е оспорил исковете като неоснователни с доводи за липсата на сключен договор с дружеството, от който да възникне задължение за плащане на изразходвана вода в собствения му имот, а ако е възникнало такова, то е погасено по давност в една част, в друга поради плащане. Не било ясно и кога, за какво и колко дължи, включена ли е и обща вода, как е направено изчислението, за какво количество потребена вода към 31.12.2019г. претендирана на стойност 2552лева, част от която била заплатена. Никога не му били връчвани фактури, не бил уведомяван за наличие на задължение, не бил поставен в забава.

Правната квалификация на иска като такъв по чл. 422 ал.1 от ГПК,във връзка с чл. 415 ал.1 от ГПК, във връзка с чл. 79, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД във връзка с чл. 203 от Закона за водите, и чл.86 от ЗЗД изхожда от изложените от ищеца фактическите обстоятелства, обуславящи интереса от установителен иск и заявления установителен петитум – иск на кредитор срещу длъжник за установяване съществуване на вземания, предмет на издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за стойността на предоставени ВиК-услуги.

Установява се, че от търговското дружество-ищец е подадено заявление с рег.№11928/29.11.2021г. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за главно парично вземане в размер от общо 1999.83лева, представляваща стойността на ползвани и неплатени ВиК-услуги за периода 01.12.2019г.-30.09.2021г. за обект, находящ се на адрес: гр.Д., с клиентски №***, и сумата от 357.69лева, начислена законна лихва върху главницата за

периода от 31.01.2020г.-26.11.2021г.

Заявлението е уважено изцяло и на основание чл.411 ал.3 от ГПК е издадена заповед №1449 от 01.12.2021г., поправена с определение по чл.247, ал.1 от ГПК №1889/30.12.2021г. по ч.гр.д. №3711/2021г. на ДРС за изпълнение на парично вземане по чл.410, ал.1, т.1 от ГПК, с която е разпоредено длъжникът К. Д. И. с ЕГН ***** от гр. Добрич да заплати на кредитора "Водоснабдяване и канализация Добрич" АД процесните суми, както и сторените съдебно-деловодни разноси: 47.15лева заплатена държавна такса и 50лева юрисконсултско възнаграждение.

Длъжникът не е намерен на своя постоянен и настоящ адрес, не е подал възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. При това положение на 09.02.2022г., при преценка за наличие на хипотезата на чл.415, ал.1,т.2 от ГПК , заповедният съд е указал на заявителя, че може да предяви иск за установяване на вземането си. В едномесечен срок с начало 09.02.2022г., и край 09.03.2022г. заявителя е депозирал искова молба вх.№2858/18.02.2022г. за сумите, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Исковите претенции са допустими. Заявени са в едномесечния срок по чл. 415 ал.1 от ГПК,от легитимирано лице-заявителят в заповедното производство, за установяване съществуването на част от вземането, като продължение на защитата си по повод направени възражения на длъжника в заповедното производство. Налице е идентичност между материалното право, чието изпълнение се претендира по специалния ред на заповедното производство и правото, чието установяване се иска в исковото производство. Идентичността обхваща всички индивидуализиращи признаци на вземането- основание, пасивно и активно задължени лица, размер и период.

Касае се за облигационно правоотношение за предоставяне на ВиК-услуги, регулирано от Закона за водите, Наредба №4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи и Общите условия за предоставяне на Вик услуги, одобрени от ДЕКВР с реш. от ОУ-09 от 11.08.2014г.

Данните по делото сочат, че за имота с адрес гр.Д. е имало открита партия в ищцовото водоснабдително дружество №*** на името на Х.Й.Г. с

кл.№***. По данни от предписание №72425/23.04.2015г., при проверка от служители на дружеството-ВиК оператор, в присъствието на квартиранти, чиито самоличност не е установена и посочена, е констатирано, че водомерът е повреден, без държавна пломба и спрял да отчита консумираната вода, при което е дадено предписание за смяна на водомера, както и за смяна на партидата по причина на констатацията, че титулярът Х.Й.Г. е починал. Няма данни за връчване на предписанието на потребител или наследник на потребителя, доколкото е констатирано, че потребителя е починал, или на негово представител. Според отбелязванията в представените карнети/л.131-134 от делото на ДРС/ за периода 2011г. - м.септември 2019г. при ежемесечните отчети на посочени дати е отчитан факта, че водомерът е повреден, като едновременно с това за голяма част от месеците е отчитано и количество потребена вода, при липсата на подпис на потребител. На името на Х.Й.Г. с кл.№*** на датата 31.12.2019г са издадени множество кредитни известия/л.141-325 от делото на ДРС/ които съдържат номер на фактурата, към която е издадено всяко, но не и дата на издаване на същата, не съдържат и реквизити, които да дават възможност за индивидуализиране на вземането по тях- посочено е само количество доставена вода и стойност.

Няма данни кога е починал титулярът Х.Й.Г., нито кои са наследниците му. На 4.11.2019г. са подадени заявления от Д.Х.Й. и С.Х.П. с идентични искания- партида №***, открита на името на Х.Й.Г. да бъде прехвърлена на всеки един от тях. По данни от издадена фактура №36656 от 04.11.2019г. титулярът на партидата е сменен -вместо Х.Й.Г., титуляри на партидата са С.Х.Г., К. Д. И., Н.Х.Й., А.П.Н. и Д.Х.Й.. На същата дата 04.11.2019г. Д.Х.Й., С.Х.П., Н.Х.Й., А.П.Н. и ответникът К. Д. И. в качеството си на собственици на имот в гр.Д./по данни от скицата-извлечение от КК в поземления имот има две жилищни сгради и една-друг вид сграда за обитаване, но няма данни за носителите на вещните права върху тях/, са подписали споразумение „да разделим и заплатим задължението по партидата солидарно“. От съдържанието на споразумението не става ясно какви са конкретните уговорки -да разделят реално помежду си неясно какво задължение по партидата на имота или да го платят солидарно.

С констативен протокол за извършена проверка №7398/04.11.2019год. служител на дружеството-ищец е констатирал наличието на задължение, натрупано от повреден водомер на стойност 12719.77лева, за което

съставителя на протокола е констатирал и, че обитателите на имота Д.Х.Й., С.Х.П., Н.Х.Й., К. Д. И. и А.П.Н. са съгласни да поемат дълга по равно, като дългът се разсрочи, както и, че желанието им е да се разпредели сумата на 5 равни части на новооткрити на тяхно име партии, за което имали подадено заявление с попълнено споразумение. Констативният протокол е връчен само на С.Х.П..

На 31.12.2019г. на името на всеки един от тях е издадена фактура за 778куб.м доставена, отведена и пречистена вода на обща стойност 2552.46лева. Издадената на името на ответника е с №105522774, плащане по която се претендира за частта от 1652.46лева. По данни от констативен протокол №7424/21.01.2020г., при извършената проверка на адреса на имота служител на дружеството е констатирал монтирането на общ водомер и четири индивидуални водомера на Д.Х.Й., С.Х.П., А.П.Н. и К. Д. И., чиито номера и показатели са посочени, които следва да се пломбират. Монтираният в имота/вероятно жилище на адреса/ на ответника е с фабричен №63252019. По данни от представените фактури-копия, за периода от 30.12.2020г.до 30.09.2021г. ежесечно са фактурирани количества и стойност на потребена от К. Д. И. с кл.№*** вода.

Според неоспореното заключение по изслушаната ССЧЕ, вещото лице по която е извършило проверка в счетоводството на дружеството-ищец, за периода 31.12.2019г. - 30.09.2021г. на ответника са издадени фактури за потребена вода на обща стойност 3356.46лева. По счетоводни данни на ищеца през периода 23.04.2020г. - 6.12.2020г. от К. Д. И. са извършени плащания на стойност общо 1356.63лева по фактури, различни от процесните, изключая фактура №105522774, по която е платил общо 900лева/четири плащания на дати 23.04.2020г., 07.07.2020г., 30.09.2020г. и 16.12.2020г./. Неплатения остатък от фактурираните задължения според счетоводните записвания възлиза на 1999.83лева и се формира от остатъка от задължения по фактура №105522774 – 1652.46лева, и от задължения по фактура №105864595-34.58лева, по фактура №105891079-11.51лева, по фактура №105915887-57.19лева, по фактура №105947588 -37.76лева, по фактура №105975358 - 27.08лева, по фактура №106001161 - 48.14лева, по фактура №106028468 - 22.15лева, по фактура №106059648 -47.40лева, по фактура №106088025 - 51.16лева и по фактурата с №106115444-10.40лева. Вещото лице е дало

отговор на въпроса и за размер на обезщетението за забава- 1356,63 лева.

Според чл. 32, ал.1 и ал.4 от Наредба № 4/14.09.2004 г., ВиК услугите се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтирания водомер на водопроводното отклонение, а отчетените данни се установяват чрез отбелязването им в карнета, заедно с датата на отчитане на водомерите и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път. Съгласно посочената разпоредба, карнетът е единственият документ, удостоверяващ по безспорен начин доставката на питейна вода и други услуги. Карнетът е частен удостоверителен документ който, ако е подписан от потребителя, удостоверява отразените в него неизгодни за потребителя обстоятелства, а именно датата на отчитането и отчетните данни на индивидуалните водомери. Предвидено е отчитането на водомерите да се извършва в присъствието на потребителя или на негов представител, който с подпис си удостоверява съответствието на показанията с данните в отчета- чл. 23, ал. 4. При невъзможност за отчитане на водомера поради отсъствие на потребителя или негово несъгласие с фактурираните количества, същият е длъжен да уточни с оператора, отчитане в удобно време, в срок не по-дълъг от една година -така чл. 35, ал. 4 от Наредбата и чл. 24, ал. 3 от ОУ. При отказ на потребителя да осигури достъп на длъжностното лице на оператора за отчитане на показанията на водомера, разходът на вода се изчислява по правилото на чл. 35, ал. 6 от Наредбата. В случай на повреда на индивидуален водомер е предвидена специална процедура в чл.33 ал.2 от Наредбата - представителят на оператора трябва да направи предписание за отстраняване на повредата и за срока на отстраняването ѝ, като демонтира пломбата на холендъра, след отстраняване на повредата потребителя уведомява оператора и осигурява достъп за първоначално отчитане и пломбиране на холендъра. На мястото на повредения водомер операторът може да постави редовен/оборотен/водомер на разноси на потребителя.

Предписанието за отстраняване на повредата трябва да е в писмена форма и да е връчено на потребителя, по аргумент на чл.67 ал.1 от ОУ от 2014 г.,според която всички предизвестия и уведомления на ВиК-оператора следва да са в писмена форма, а според ал.2, и да са връчени на потребителя с удостоверява на датата на връчване , начина на връчване и лицето.При повреждане на водомер на водопроводното отклонение и в случаите на

нарушаване на пломбите на водомерите служебно се начислява количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от редовно отчетените съответни периоди на предходната година/чл.33, ал.9 от наредбата/.

Идентични правила във връзка с отчитане на количествата вода са залегнали и в Общите условия-в присъствие на потребителя или негов представител или свидетел, който с подписа си удостоверява съответствието на показанията с данните от отчета, освен в случаите на дистанционно отчитане и при ползване на електронен карнет, т.е. тогава подпис не се изисква. Съгласно чл. 20 ал. 1 от ОУ, при установяване на повреда в индивидуален водомер на потребител, представителят на В и К оператора прави предписание за отстраняване на повредата на водомера и за срока на отстраняването и, като демонтира пломбата на холендъра. През периода на повредата, според чл.20, ал. 3 от ОУ, до изтичане срока на предписанието по ал. 1, количествата изразходвана вода се определят по реда на чл. 26 ал. 2 от ОУ, т.е. според средномесечния разход за съответния период от предходната година за срока на предписанието по чл. 20 от ОУ, а при липса на средномесечен разход по реда на чл.25, т.8- по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател; 0.1куб.м. за всеки куб.м.застроен обем сграда за сезонно ползване или друг обект без постоянен обитател; по 0.5куб.м. за всеки куб.м.застроен обем за сграда в строеж, или по реда на чл.25, т.10 от ОУ при сгради-етажна собственост. При неизпълнение на предписанието и след изтичане на срока на предписанието, разхода на вода се определя отново по реда на чл.25, т.8 от ОУ. Правилото на чл.20, ал.3 от ОУ не намира приложения в случаите на чл.20, ал.2 от ОУ- когато на мястото на повредения водомер В и К операторът е поставил редовен/оборотен/водомер за сметка на потребителя. През периода на повредата разхода на вода се отчита по този водомер , а не реда на чл.26, ал.2 и чл.25, ал.8 и 10 от ОУ.

В случая ответникът не оспорва, че е собственик на водоснабден обект, находящ се в гр.Д., с клиентски №***, макар по делото да не е изяснено дали се касае за вещни права по наследствено правоприемство от предишния титуляр на партидата или въз основа на друг юридически факт. Няма данни до началото на 2020г. отчитането на доставената в обектите на ул.“Ралица“№22/по данни от скицата-извлечение от КК в поземления имот

има две жилищни сгради и една-друг вид сграда за обитаване/ да е извършвано по повече от един водомер. Дружеството-ищец претендира вземане за реално ежемесечно отчетени количества вода в периода 01.12.2019г. - 30.09.2021г., а данните по делото сочат една част от вземането - това по фактура №105522774 от 1652.46лева, да не е възникнало в процесния период и да е за стойност на вода при повреден водомер, която повреда датира според данните от карнетите от преди 2015г., когато е дадено предписание за отстраняване/невръчено/. Липсват доказателства, които да установяват фактурираните количества да са определени по начина, разписан от Наредба № 4/14.09.2004 г., и от Общите условия. Сама по себе си фактурата не удостоверява правнорелевантните факти за определяне на доставеното количество вода, като едностранно издаден от ищеца частен документ не се и ползват с обвързваща съда материална доказателствена сила. Представените отчетни карнетни листи за периода 2011г. -м.септември 2019г. не установяват спорните по делото обстоятелства относно начина на определяне на количеството фактурирана вода, но и да носеха такава информация, те са не противопоставими на ответника, тъй като не са подписани от него или негов представител, или свидетел. За някои от месеците от периода съдържат отбелязвания за начислени количества при повреден водомер, но не дават информация как са определени тези количества, а други доказателства за определянето на тези количества, които да дават възможност за проверка дали определянето им е по нормативно разписания ред, ищецът не е ангажирал. В исковата молба и не твърди да претендира заплащане на количества вода, определени в хипотеза на повреден водомер, а за отчетено, според доводите му във въззивната жалба, с електронен карнет реално потребление, какъвто отчет дори и да е въведен за имота, то не е въведен във времето преди 2019г. за което свидетелстват представените от самия него карнетни листи.

Дори и вземанията по останалите 10бр.фактури да са за реален отчет при твърдения във въззивната жалба за отчитане с електронен карнет, по делото липсват доказателства за снетите показания на водомера в базата данни на дружеството, респ. не е доказано чрез извлечение от електронната база данни или по друг начин определянето на потреблението по този ред- с електронен карнет. За електронния карнет действително не важи изискването за подпис от страна на потребителят /чл.23, ал.4 от ОУ/, но при оспорване на

дължимите количества ищецът-водоснабдително дружество е следвало да установи каква е била методологията по отчитането на фактурираните количества вода в случая с тези 10бр. не подписани от потребителя фактури. Единствено в тях се съдържат сравнителни данни за показания/старо-ново показание/, но за да може по годин начин да установи спорния факт относно дължимите количества фактурирана вода, фактурата следва да носи подписи и на двете страни по правоотношението. Само с оглед нуждите на фиска и воденето на счетоводството на търговеца не е нужно фактурата да е подписана от издалото я лице и от лицето, което се ползва от услугата.

По изложените съображения претенциите на ищеца като недоказани подлежат на отхвърляне изцяло.

Обжалваното решение следва да бъде потвърдено с препращане към мотивите на същото на основание чл.272 от ГПК.

С оглед изхода от въззивното производство/отхвърляне на жалбата, само въззиваемата страна има право на разноски на основание чл.78, ал.3 от ГПК . В случая обаче въззиваемата страна не е сторила разходи във въззивното производство, била е представлявана от особен представител, разноските за възнаграждение на който с оглед изхода от спора са за сметка на въззивника.

По тия съображения , Добричкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №352/09.05.2023г. по гр.д.№504/2022г.на РС-Добрич .

Решението е окончателно на основание чл.280, ал.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____